

مداومت بر گناه باعث ایجاد صفات رذیله در انسان می شود

آیت الله جاودان تکرار گناهان را باعث ایجاد صفات رذیله در انسان دانست و گفت: چیزی بهتر از پرهیز گناه برای تقرب به خدا نیست، اما اگر از گناه پرهیز نکنیم و این گناهان تکرار بشود باعث ایجاد صفات بد در انسان می شود، و این صفات بد را انسان خود آن را برای خود می سازد و اگر با این اعمال بد انسان از دنیا برود جایگاه سختی در جهنم خواهد داشت.

به گزارش [کلینیک روح درمانی](#) (تهذیب آنلاین)، آیت الله محمد علی جاودان، از اساتید اخلاق شهر تهران، ۱۶ اسفندماه در آستانه میلاد حضرت فاطمه (س) در جلسه هفتگی درس اخلاق خود با اشاره به ثمرات اخلاق خوب گفت: انسان با اخلاق خوب به درجاتی می رسد که اصلا تصورش را هم نمی توانسته بکند. در مرتبه اول انسان با عمل خوب می تواند به درجاتی برسد که در مرتبه عمل بالاترین عمل شهادت است که بالاتر از شهادت عملی نداریم، اما اخلاق خوب بالاتر از این عمل است.

بهشت ثمره اخلاق خوب

وی ادامه داد: این اخلاق خوب راحت به دست نمی آید، انسان برای بدست آوردن آن باید زحمت بکشد و اگر این اخلاق خوب را تحصیل کرد به درجاتی می رسد و انسان را به جایی می برد که آنهایی که عمل خوب هم دارند آن جا در خاطرشان خطور هم نمی کند. پس اخلاق خوب کسب کردن زحمت دارد همانطور که بهشت را هم بدون زحمت به کسی نمی دهند.

آیت الله جاودان با ارائه مثالی در این خصوص گفت: مثلا یک خانم در خانه از طرف خانواده شوهرش اذیت می شود و برایش حرف درست می کنند و این خانم هم می تواند در مقابل این حرفها ۲ حرف یا ۱۰ حرف جواب بدهد و یا اینکه اصلا جواب آنها را ندهد، این جواب ندادن آن اخلاق خوب است که در آدم اخلاق خوب درست می کند. یا اینکه شوهر نسبت به خانمش بداخلاقی می کند و یا برعکس اما اگر در مقابل این بداخلاقی صبر کرد آن اخلاق خوب به دست می آید.

وی افزود: یا اینکه مثلا پدر و مادر یا شوهر بر یک خانم حق دارد

اما شوهرش نمی تواند به خاطر حق پدر و مادرش حق زن و بچه اش را زیر پا بگذارد که اگر گذاشت جایش جهنم است، یا برعکس به خاطر حقوق زن و فرزندش پدر و مادرش را فراموش کند و حقوق واجب آنها را زیر پا بگذارد. انسان باید این حقوق را مراعات کند و هر جا نمی تواند یا نمی داند برود شرایطش را بپرسد تا بداند در این وضعیت وظیفه اش چیست؟

ترک گناه وسیله تقرب به خدا

آیت الله جاودان ترک گناه را وسیله تقرب به خدا دانست و بیان کرد: در بحث هفته قبل به چگونگی تقرب به خدا پرداختیم. در روایتی از امام صادق آمده که خداوند به حضرت موسی فرمود: بهترین وسیله تقرب به من ورع و ترک گناه است. اگر کسی ورع داشته باشد او را در بهشت های عدن جای می دهم.

وی ادامه داد: در این روایت خدا به حضرت موسی که کلیم الله بودند، می فرماید کسانی که می خواهند به من نزدیک شوند و تقرب بجویند هیچ کس کاری مانند پرهیز از گناه انجام نداده است؛ پس اولین راه تقرب به خدا پرهیز از گناه است.

ایجاد صفات رذیله و بد با مداومت بر گناهان

آیت الله جاودان تکرار گناهان را باعث ایجاد صفات رذیله در انسان دانست و گفت: چیزی بهتر از پرهیز گناه برای تقرب به خدا نیست، اما اگر از گناه پرهیز نکنیم و این گناهان تکرار بشود باعث ایجاد صفات رذیله و صفات بد در انسان می شود، و این صفات بد را انسان خود آن را برای خود می سازد و اگر با این اعمال بد انسان از دنیا برود جایگاه سختی در جهنم خواهد داشت.

یک نمونه از خوش اخلاقی

این استاد حوزوی تصریح کرد: در قدیم خدمت یک آقای بزرگواری در مشهد می رسیدیم، این آقا برای مردم مشهد استخاره می کرد. ایشان از این تلفن های قدیمی آن زمان داشت که وقتی زنگ می خورد خودشان گوشی را برمی داشتند و بدون مقدمه سلام علیکی گرم می کردند، بعد هم که صحبت ادامه می یافت در پایان می گفتند چشم، مشخص بود که آن

سوی تلفن فرد تماس گیرنده درخواست استخاره داشته و ایشان هم بعد از آن سلام علیک گرم یک چشم خوب هم می گفت و سپس قرآنی دم دست داشتند و با آن استخاره می کردند و بعد از آن جواب استخاره را می دادند.

وی گفت: شاید این آقا در تمام عمرش بیش از میلیون ها بار آن سلام گرم و با ادب را کرده باشند که این خوش برخوردی باعث شده برای وی یک باغستان در آخرت درست شده باشد و این سلام با این اخلاق خوب تکرار شده که در نتیجه همه این باغستان در اثر این اخلاق خوب بوده است، حالا هر چه در درجه بیشتری از بهشت بالا برود به خدا نزدیک تر می شود و تقرب بیشتری دارد. بنابراین انسان با پرهیز از گناه به درجه ای از تقرب می رسد که هیچ کس نمی تواند به آن درجه برسد، اصلا بدون پرهیز از گناه تقرب ممکن نیست.

آیت الله جاودان با اشاره به فرق کسی که در گناه غرق شده با کسی که گاهی از او خطایی سر می زند، گفت: آدمی که در گناه غرق است اصلا تصور تقرب را ندارد، اصلا برایش ممکن نیست که تصور تقرب را داشته باشد چون او غرق در گناه است، اما کسی که مثلا گاهی گناهی از او سر می زند و سریع از این گناه ناراحت می شود و سریع آن را جبران می کند و از انجام این گناه ناراحت است و غصه می خورد، این فرد حسابش با آن کسی که در گناه غرق است فرق می کند، آن فرد که در گناه غرق است اصلا برای گناهی که مرتکب شده غصه نمی خورد و ناراحت هم نمی شود چون این فرد بی ایمان است اما آن فردی که سریع از گناه غصه می خورد و جبرانش می کند هنوز یک ذره ایمان دارد. پس اگر کسی ایمانی در دلش بود گناه برای او زهر مار است.

وقتی گناه به جای لذت زهر مار انسان می شود

وی ادامه داد: انسان در غلبه غرائز یک گناهی از او صادر می شود و به خاطر آن غریزه یک لذتی می برد اما همزمان با آن لذت این گناه بر او زهر مار می شود، این نشان می دهد که او هنوز یک ذره ایمان دارد. اما اگر خیلی راحت فردی بدون غصه و ناراحتی گناه می کند و اصلا دغدغه ای هم ندارد که چرا گناه کرده است این نشان می دهد که این فرد اصلا ایمان ندارد.

هدف اصلی خلقت

آیت الله جاودان تقرب را هدف اصلی خلقت دانست و گفت: الان که من و شما اینجا در گِل هستیم و همه را در گِل خلق کرده اند اما هدف

خلقت این است که شما را برای آسمان خلق کرده اند، در اینجا به شما پر داده اند تا با آن پرواز کنید و به آسمان برسید و این هدف اصلی خلقت است. حتی اگر از هفت آسمان هم بالا بروید باز هم کم است، آدمیزاد این پر را برای پرواز به آسمان دارد و این کسب این پر برای پرواز با پرهیز از گناهان بدست می آید، اگر از گناهان پرهیز کنید این پره‌های شما می روید و اگر بعد از پرهیز از گناه، واجبات را خوب انجام دهید این پره‌های شما قوت هم میگیرد، با انجام واجبات است که فرد می تواند قوی پرواز کند.

هفت ساعت فرصت برای پاک کردن سریع گناه

وی افزود: در روایات آمده است که تا هفت ساعت گناه را نمی نویسند، اگر انسان در این فاصله آن گناه را درست و جبران کرد که نامه اعمالش پاک است و آن را نمی نویسند، اما اگر آن را پاک نکرد آن گناه را می نویسند، حالا اگر فردا آن را حل و اصلاح کرد باز زودتر پاکش می کنند اما اگر این گناه ماند و فرد به فکر اصلاح و جبران نباشد و تازه بعد از آن گناهی دیگر و گناهی دیگر مرتکب شد و گناهان بعدی روی هم آمد آن وقت دیگر هیچ.

ارسالی به قلم: [امیر محسن سلطان احمدی](#)

